

LA VEU DEL CENTRE CATALA

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

En lo local del CENTRE CATALÁ, Pas-satge del Crèdit, n.º 7, 1.ª

Pera los anuncis, dirigir-se á la Ad-ministració.



PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona un mes. 0.50 Ptas.
Un trimestre en lo restant de
la Península. 1.50 »
Un trimestre al estranger (U. P.) 2.25 »
Un número sol. 0.10 »

Al «Diario de Barcelona»

Lo nostre colega conservador va ressentir-se sens dupte de lo que li diguérem en nostre darrer nú-mero, y en lo seu del dimars s' encara ab lo CENTRE CATALÁ, com si l'hagués picat un escorpi, prenent peu no del fet d' haver la nostra Associació acordat prestar son apoyo moral y material als Jochs Florals no cortesans, sinó del detall de haver retirat lo premi que avans del aplassament ó *perllongament* havia ofert als que s' hant posat avuy als peus de Madrid.

Y lo pitjor pera lo nostre colega es que, olvidant-se de tots sos antecedents y exposant-se á perdre la fama de morigerat y grave que li reconexian sos mateixos adversaris, se va descompondre fins al punt que en una reunió de conservadors amichs del *Diario* va ser molt aplaudit l' acudit d' un d' ells, que va dir que tenim ja un altre «Busilis» á Barcelona. ¿Creurá lo nostre Colega y especialment son simpáti Director que ho sentim de veras? Donchs, realment, donariam alguna cosa de bo porque no hagués tingut tal ensopegada, puig ad-versaris y tot d' un diari massa lligat ab un dels partits polítichs madrilenys, celebravam las mos-tras de independència, encara que no molt freqüents, á que nos tenia acostumats, y lo modo enter y serio de tractar las qüestions baix son punt de vista, que feya que molts vegessin en ell una bona repre-sentació del carácter catalá en la prempsa.

Mes, ja que per sa desgracia, l' estat psicológich en que 's trova avuy lo *Diario*,—gracias á que no ha sapigut sortejar las circumstancias y 's veu embo-licat en lo escampall fusionista,—no li permet man-tenir-se en lo lloch que havia ocupat fins ara, anem á donar resposta als infundats carrechs que 'ns fa, demanantli que 'ns dispensi si no 'l seguim á certs terrenos en que ell se fica. Comprenem que li aniria molt bé que li fessim companyia, puig pera situa-cions d' ánim com la seva se va inventar l' ada-gi castellá «mal de muchos consuelo de tontos», pero no ho esperi pas de nosaltres. Nosaltres hem sapigut conservar la serenitat, y no 'ns hem privat

de la nostra independència, y ja que entre mitj de la orgia barcelonina de Exposicions ruinosas, rule-tas, *entarugats*, *chanchullos* de tota mena, contrac-tas inmorals, empresas desastrosas y bojerías de tota mena, podem portar lo cap alt, si no pot dir ni fer altre tant lo nostre colega, no li queda mes que un paper pera fer: lo paper de envejarnos. Envejins, donchs, puig que li permetem de bona gana, en-cara que traduheixi la enveja en articles com lo que ha donat motiu á aquestas ratllas. En aquesta enveja y en aquell estat psicológich volem veurehi una circumstancia atenuant, que fa que 's pugui sino absoldre, disminuir la culpa de la *busilesca* cai-guda del nostre colega.

Veyem ja que es lo que ha donat pretext á la sor-tida de to del *Diario de Barcelona*. Avans de pro-moures cap qüestió en los «Jochs Florals», lo nostre CENTRE, després d' haver sigut *involuntariament* ol-vidat per lo Consistori, va ser convidat á oferir un premi. Conseqüent ab sa tradició y accedint als prechs del Consistori, va fixar tema y acordar recompensa, tot lo qual va sortir en lo cartell supletori dels «Jochs». Sortint en suplement, dit está que estava ja senyalat com dia de la festa lo tradicional y esta-tutari primer diumenje de Maig, essent d' advertir que la oferta va tenir lloch avans de que ni remota-ment se pensés en retardarla.

Puig que no pot ocultarse á ningú, ni; per con-següent al *Diario de Barcelona*, que la innovació in-troduhida per un verdader acte de forsa contra los Estatuts, afecta no sols á la forma, sino al fondo de la Institució. Los «Jochs Florals» van neixer y crei-xer com una protesta contra la absorció castellana, y com una revindicació de las anyoradas llibertats perdudas de la Terra. Posarlos als peus d' un Go-bern y de la Cort implica sa desnaturalisació com-pleta. ¿Podria negarho lo nostre colega si no 's tro-bés en la situació psicológica de que hem parlat avans?

Tots los que tractavam ab los «Jochs Florals», tinguiho ben entes lo *Diario*, ho feyam arrencant de la condició suposada de que la Festa conservaria la significació que ve tenint densá de son origen.

Sabiam, además, que, uns Estatuts nos garantian contra tota innovació precipitada y nos posavan á cubert fins de qualsevol apassionament d' una majoria accidental. Ab tals condicions expresas ó sobreentesas, vam fer nosaltres l' oferiment, y va lo Consistori asceparlo. Nosaltres no hem cambiat pas de situació. Lo qui ha cambiat es lo Consistori. Aquest, desde 'l moment de cambiar la significació dels «Jochs Florals» devia considerar romputs tots los tractes, procurant sa ratificació. ¿No ho ha fet aixís? Donchs devia esperar que li succeís lo que li ha passat ab lo nostre CENTRE

Lo retard ó *perllongament* va venir luego de la manera que tothom sap, donant lloch á que varis Adjunts, disgustats d' uns procediments en que no haviam pres cap part, s' unissin ab altres elements poch cortesans, y decidissin entre tots, celebrar «Jochs Florals» lo diumenje consagrat per la tradició. Lo CENTRE, com era natural, va acordar apoyar moral y materialment la solemnitat de protesta, y com era natural també, va retirar dels «Jochs Florals de Barcelona» lo premi que tenia ofert, pera passarlo als «Jochs Florals de 1888.»

D' aixó ne diu lo *Diario de Barcelona* renyinas entre criadas y assistents. No sabem quin d' aquestos dos papers nos atribueix á nosaltres, si be que, á jutjar per la nostra virilitat y per lo fet de no haver obrat expontaneament com las criadas, sino obligats per forsa major, com los assistents, hem de creure que en la renyina nos concedeix lo paper de mascle. La Festa cortesana, en conseqüència, queda fent de criada, segons lo *Diario de Barcelona*. Y lo pitjor del cas es que resulta una criada que serveix á gent forastera y enemiga de las cosas de la terra. ¿No 'ns hauriam pas nosaltres atrevit á ferli lo poch favor que, interpretant sas comparacions llogica-ment, li fa lo nostre coléga!

Pero prescindint de comparacions y bromas que no volem seguir empleant, per creurérilas de mal gust, ¿vol saber en que va fundarse lo CENTRE al retirar son premi? Donchs, va fundarse en la innovació que, passant per damunt dels Estatuts, ha introduhit lo Consistori. Nosaltres haviam ofert la joia als «Jochs Florals» tradicionals, eco de las aspiracions de Catalunya; no á una festa cortesana, que pel mer fet de convertirse en tal, ha perdut tota sa significació y tot son caràcter. Nó tan sols deviam nosaltres retirar lo premi: lo mateix Consistori devia tenirlo com retirat si no ratificavam la oferta.

Sols la obeccació y apassionament pot fer emplear l' argument de que ab la retirada del premi faldem á la formalitat y la justicia, castigant als escriptors que han obtat al premi. Nosaltres no hem innovat res: lo qui ha innovat es lo Consistori.

A mes de que, si nosaltres retirem lo premi dels «Jochs» que s' han convertit en cortesans, oferim als escriptors medi de lluytar per ell en uns altres «Jochs» que guardarán la significació y sostindrán la tradició dels genuhins de la Terra. ¿Que hi perden los poetas? Dada la innovació de fondo que han suferit los «Jochs Florals de Barcelona», tenen ben

expedit lo camí. Retirin del Certámen cortesá las composicions, que no poden serlos negadas, y pór- tintlas al nou Certámen y adverteixin que, d' aquesta molestia, no 'n som responsables nosaltres, sino los que volen desnaturalisar la institució.

Pregunta lo *Diari de Barcelona* si 'l premi del CENTRE CATALA lo pagava la Junta Directiva ó sortia de fondos socials. Tant se val, estimat coléga, puig en un ni en altre cas, no devia acordar mes que la autoritat del CENTRE, ó sigui son «Consell General». Nosaltres, á diferencia del Consistori dels «Jochs Florals de Barcelona», som respectuosos ab los Estatuts que 'ns hem dat, y aquestos no autorisan Juntas generals de socis. Baix aquest punt de vista, lo CENTRE CATALA es perfectament conservador en lo bon sentit d' aquesta paraula

En la nostra Associació, la voluntat de la majoria está temperada per altres organismes socials y gracias á n' aixó es molt difícil que apassionaments passatjers influheixin en sa marxa. Respectém que lo *Diario de Barcelona* quan se tracta d' altres, defensi solucions que ha calificat moltes vegadas de demagógicas, quan sos adversaris las han defensat; respectem que ara que creu convenirli, cregui que no hi ha altra font de dret, que 'l sufragi universal ó sigui la voluntat de la majoria directament expressada. Ho respectém com una altra de las manifestacions del estat psicológich á que l' han portat los embolichs que deu defensar, pero ha de permetrens que nosaltres, que estém serens, no 'ns deixém pas persuadir, y seguim pel camí que hem emprés y que no 'ns va pas malament del tot

Respecte á la excitació final que fa als associats sols li direm una paraula. Si tant interés te en que se 'n separin alguns del nostre CENTRE pera anar á reforçar alguna altra societat que ho necessiti, estem decidits á facilitarli la tasca. Te á la seva disposició las llistas dels nostres socis á fi de que pugui anar á trovar als que *desaproban lo caracter batallador, perturbador que la Junta imprimeix á la Associació*, y suplicarlos ab las llagrimas als ulls que ingressin en lo «Círcol Conservador» ó en la «Lliga de Catalunya». Fassiu, que una y altra societat prou ho necessitan, y probablement li agraïràn lo servey, puig que suposará un gran sacrifici dats los antecedents y tradicions del *Diario de Barcelona*.

A nosaltres tot aixó sols nos farà un efecte: lo de aumentar lo lligitim orgull que sentim per la nostra independència, que hem sapigut conservar en- tremitj de la orgia á que estan entregats alguns barcelonins, apoyats y secundats per lo *Diario de Barcelona*.

Sobre Asociaciones Catalanistas Escolares

IV.

Varem acabar l' article de la setmana passada tractant de las petitas excursions fetas al rededor de la ciutat y en general del lloch de residencia ó

domicili social y aconsellavam son ús freqüent may fos sino com á exercicis higiènicsh. Avuy nos toca continuar lo desenrotllo de nostre tema explicant lo que en tals excursions podria ferse,—donarém un tant mes de extensió á la part que en las mateixas favoreixen lo desenrotllo corporal ó de regeneració física y luego despres tractarém de sa aplicació al *Estudi*, puig abdós objectes hem dit que nos proposavam.

Donant per sentat que los grupos excursionistas foran compostos per joves tots amichs y molt coneguts ja per lo tracte continuat d'aulas y de societats, en las sortidas cada hù fora lliure d' entregarse á las ocupacions que millor anessen ab son caràcter y aptitut ó estudis. Per exemple: Suposem acordada una excursió al Tibidabo y que pera ferla no 's pren la via dreta per esser lo objectiu principal una llarga caminada. — Se surt de Barcelona de bon mati y si no 's vol pendre lo tren comensa á ferse via per la carretera de Sarrià y en sent al cap d'amunt del carrer major s' empren per la dressera de Vallvidrera y per la carena de la montanya s' arriba al cim objecte de la caminada y allí s' esmorza ab provisions que cada hù 's porta, se vá luego á trovar la carretera de St. Cugat, per St. Geroni, y 's retorna á ciutat. En aquestas sortidas purament d' exercici corporal podrian introduhirse distraccions que no desdihuen del objecte, com foren jochs dels que desenrotllan forsa y educan lo pols y la vista —No apartantnos de la que hem citat com á patró ó guia, dirém que en Vallvidrera mateix ó en alguna de las casas dels voltans aniria bé organisar jochs de botxas, bitllas, tirar la barra y encara que lo dirho fassi riure á algú, creyem que aniria bé algun joch de noys,—com las quatre pilastras, lo romamí, —romamá,—fet á la galindayna y altres per l' istil no descuidant lo tiro d' arma curta á la rodella ó al blanch, pera lo qual seria un lloch magnífich lo fondo conegut per aplech de las aiguas ó *pantano* prop mateix de la rectoria de Vallvidrera.

Tot lo que portem dit s' aparta molt y molt de lo fet per las Associacions de que parlem y en particular per lo Centre Escolar Catalanista, pero pensin bé los joves escolars, filosofin, si se 'ns permet la frase, sobre lo que deixém exposat, estém segurs de que no tardarán á darnos la rahó.

A més d' aixó, hem dit que podria donarse á las sortidas, un caràcter mes aprofitat en lo sentit de estudiar y apendre. En efecte; si la excursió no fós ó no entrés dintre lo camp de las que á vola ploma hem descrit, la feyna á fer en ellas fora un altre.

Si la sortida fos de montanya, segons las diversas aficions de cada estudiant ó segons la classe d' estudis á que estigués dedicat, fora un ó fora un altre son servey en la excursió, pero sempre prestaria y reculliria utilitat.

Los cursants de medicina y farmacia se dedicarian practicament á coneixer sobre 'l terreno la flora y la fauna de las localitats recorregudas y recullintne exemplars, podrian formar colleccions que ara no tenen y que 's molt diferent veure aplacu-

das en un álbun ó recullidas per mans propias, en lo lloch hont expontaneament se produheixen. Y al temps que tots ells tindrian aviat petits museos de historia natural, en las buscas ditas los vindria la afició d' augmentarlos arribant ab lo temps y al acabar la carrera, á posehirlos de importancia y creixeria á compás dels seus particulars, lo Museo de la Associació, -cosa tan necessaria, com la mateixa Biblioteca

Los cursants de la carrera de lleys, desempenyarian missió importantissima en tals sortidas sempre que 's fés visitas en poblacions.

Una de las fonts d' hont s' origina lo dret, son las costums, y recullidas y estudiadas aquestas per élls los ajudaria á descifrar lo perquè d' algunas cosas. A més, las aficions al estudi de la Historia y de la Arquelogia mes propias dels cursants de dret, que dels de medicina anirian prenent cos y tenint á la vista monuments y papers escampats per los arxius comunals s' avivaria mes en élls la natural tendencia á tal classe d' estudi, arriscantse á escriure apuntacions de Monografias ó Memorias, sobre lo vist y llegit. Aquestos ensaigs de travalls se llegirian en reunions á las que podrian concórrer tots los socis y quedarian arxivats en la Biblioteca, en una secció, que podria denominarse Secció de Manuscrits.

Idéntica aplicació poden tenir los travalls d' altres socis cursants de carreras especials com per exemple los périts agrónoms, los enginyers en las diversas branques que sa carrera abarca y fins los simplement dedicats á estudis filològichs ó literaris.

Los ensaig d' anàlisis de terras y aiguas, lo acuidament aproximat y per métodos sencills de plans y alturas, las observacions meteorològichs y mil altres cosas que poden ferse en aquest sentit ocuparian y donari un treball á tots los concurrents á las excursions acordadas augmentant tot lo dit lo caudal de coneixements dels joves associats y las colleccions de cosas útils propias y de la corporació. Lo dibuix y la fotografia no tardarian en venir á esser representadas en lo conjunt de feynas que hem citat.

Molt més podriam dir en desenrotllo del lema *Estudi*, pero tenint en compte que ja duhem escrits quatre articles sobre aquest tema y que nos toca encara parlar del de *Pàtria*, fem punt final á la primera part de nostra tasca recomanant en grau superlatiu als joves á qui en particular van dirigits, no oblidin que son escolars ó sia estudiants, y que per lo tant no deuen donarse pena de que sos travalls deixin de dur aquells retochs que acusan tot seguit la ma d' un mestre.

La modestia no exajerada, es lo millor adorno de la joventut y ningú te dret á exigirlos mes de lo que la edat dona de sí. Lo volguer traspasar aquestos limits, es ja petulancia y aquest defecte pert pera sempre més al jove que 'l subjuga.

La setmana política

Lo Ministre de Hisenda Sr. Puigcerver ja ha vuidat lo que son cervell havia concebut pera fer durán lo any económic de 1888 á 1889 concebir las delicias celestials á los espanyols que ab tanta gloria administra tan ilustre ministre

Vegin nostres paganos llegidors si los fá felissos la següent mostra dels gastos de material que lo projecte de pressuposts nos ensenya.

	Pessetas.
Presidencia del Consell de Ministres.	157.834
Estat.	2 137.308
Gracia y Justicia.	5.226.715
Guerra.	3.826.860
Marina.	5.845.501
Gobernació.	6.593.498
Foment.	6.940.362
Hisenda.	5.321.277
	36.049.355

Ab la consignació del material se paga tot; aixó es, desde lo llimpia-botas del conserje ó porter de un ministeri, fins las trampas del diputat de la majoria que s' sap fer temible del ministre.

De lo que 's consigna tan sols per gastos d' escriptori cada any en las Direccions y ministeris, se podria omplir y renovar la tinta cent vegadas en lo estany del «Buen Retiro.»

Ab gust nos entrariam á fer lo análisis detingut dels pressuposts mes no 'ns ho permet lo espay de que podem disposar.

Bastará que diguem en resúm: lo personal de Guerra costará ¡110 milions y mitj!; y lo material 43 milions.

No 's cregui ara que lo ministre sigui tan pródich á causa dels rendiments que la tributació produeix, donchs segons datos oficials, la renda ha disminuït; y res ho prova millor que la diferencia en valors en Mars últim; comparat ab igual mes del any anterior, la recaudació de las aduanas acusa una diferencia de menos de 4,081.060 pessetas.

Lo teatre fusionista deu anar malament.

Res ho prova més que ja anuncia com las empreses teatrals quan fuig lo hivern, estrenos de grans espectacles que acostuman á tenir lloch en la setmana dels tres dijous ab lo fi de retenir lo abono

Donchs com deyam, lo teatre fusionista deu anar malament de públich, perquè ja anuncia la empresa ó 'ls ministres, que per lo cas es igual, que es casi segur que en aquesta legislatura se presentará lo manosejat projecte de sufragi universal

Aquesta funció fá algunas temporadas que vé anunciante per la companyia Sagasta, Alonso Martinez y Montero Rios, com reclám pera contenir als demócratas de la majoria y als ignocents (si ho son) possibilistas.

En cambi mentres alguns cartells anuncian tal funció, *La Correspondencia* surt ab lo següent sueldo de contaduría:

«De tots modos, si la lley del sufragi 's presenta en aquesta legislatura, no 's discutirá fins que després del istiu tornin á reunir-se las Corts.»

Ja estem ben convençuts que no hi haurá res de sufragi universal y casi hi apostariam qualsevol cosa ab la seguretat de que guanyariam com ab la aposta sobre la obertura de la Exposició *non nata*.

La disidencia dels reformistas á que aludiam en la anterior revista, sembla que vá de veras, donchs los amichs del Sr. Romero Robledo, tractan de ferli al arribar á Madrid de retorn de Antequera, una verdadera ovació, mes no hi pendrán part los que segueixen al general Lopez Dominguez

Alguns periódichs de Madrid se extranyan de que lo Bisbe no hagués assistit com tampoch lo Capità general del districte, al banquet donat per lo Ajuntament de aquesta ciutat en lo palau de Bellas Arts.

Ho atribueixen á qüestions de etiqueta surgidas á última hora.

¿Y perquè no á qüestions de prudencia? dihem nosaltres.—Z.

Consistori dels «Jochs Florals de 1888.»

CONVOCATORIA.

Als experts trobadors y honorables escriptors de Catalunya y de tots los antichs comtats y realmes, ahont la nostra llengua es parlada ó coneguda, los VII Mantenedors del *Consistori dels Jochs Florals de 1888*, salut:

A fi de donar bon cumpliment á la honrosa comanda que se 'ns feu lo dia 5 del present mes d' Abril, y al objecte de guardar la tradició y significació de las festas poéticas de la terra, vos convidam á pendre part en los «Jochs Florals de 1888» en conformitat ab lo següent

CARTELL

Lo primer diumenge de Maig vinent, dia 6, se celebrarà la poética festa en la que serán adjudicats los premis següents:

UNA FLOR NATURAL, premi anomenat *de honor y cortesia*, que se adjudicarà á la mellor composició en vers, sobre punt que 's deixa al bon gust y franch arbitre de l' autor. Seguint la bella costum de antich establerta, lo qui obtinga aqueix premi deurá ferne present á la dama de sa elecció, la qual, proclamada *Reyna de la festa*, entregará, desde son seti presidencial, tots los altres premis als guanyadors.

ENGLANTINA D' OR, que s' entregará al autor de la mellor poesia sobre fets històrichs ó gestas gloriosas de Catalunya, ó be sobre usatjes y costums de nostra benvolguda terra, essent preferida, en igualtat de mérit, la escrita en la forma narrativa de romanç ó llegenda.

VIOLA D' OR Y D' ARGENT, que 's donará al au-

tor de la mellor poesia lírica, moral ó relligiosa.

A mes lo Consistori ha rebut pera adjudicar en la mateixa festa los següents:

PREMIS EXTRAORDINARIS

Un busto de terra cuyta, obra del eminent escultor senyor Campeny, que s' otorgará á la mellor comedia en dos actes que sia presentada.

Un objecte d' art, ofert per lo CENTRE CATALÀ al autor de la mellor poesia que cante regintse per lo lema: «Catalunya y avant.»

Cinchcentas pessetas, ofertes per la Comissió organitzadora d' aquest Certámen, á la mellor obra dramática en dos ó mes actes.

Una joya d' or y argent, oferta per lo Consistori, al mellor poema ó composició poemática de tema lliure.

La «Historia de Catalunya» de D. Víctor Balaguer, bellament encuadernada, al mellor romans que sia presentat.

Una joya artística, adecuada al objecte, á la mellor composició humorística.

Lo Consistori espera poder publicar, además, á la major brevetat, algun altre premi, qual nota no n' ha pogut encara rebre per causa de la premura del temps ab que ha tingut de publicarse aquesta Convocatoria.

Inseguint la tradició, lo Consistori podrà concedir los accéssits y mencions honoríficas que judique merescuts.

Totas las composicions deurán esser rigorosament inéditas, y estar escrites en antich ó modern catalá d' est Principat, de Mallorca y Valencia, ó en qualsevol dels dialectes del Mitjorn de Fransa, ab tal que 'ls autors fassin per manera d' escriurelas á semblansa del antich provençal ó catalá literari.

Lo Consistori se reserva per un any, á comptar del dia de la festa, la propietat de las composicions premiadas, y lo dret de dar tres representacions de cada obra teatral que obtinga premi.

Tots los treballs deurán esser remesos á la Secretaria, (Archs, 8, primer), abans del mitjdia del 28 del present mes de Abril, acompanyats del plech clos que continga lo nom del autor, y duga en lo sobrescrit lo títol y lema de la respectiva composició.

Los plechs que contengan los noms dels autors no premiats se cremarán, com es costum, al acte mateix de la Festa.

Que Deu vos dó á tots acert, y la Pátria, la Fe y l' Amor vos inspirin.

Fou escrit y firmat lo present cartell en la ciutat de Barcelona, lo dia 8 del present Abril

del any 1888, per los VII Mantenedors. CONRAT ROURE, *President*.—MANUEL DE LASARTE.—JOSEPH M. VALLÉS Y RIBOT.—ROSSENDO ARÚS Y ARDERIU.—JOAN BRÚ.—VALENTI ALMIRALL.—MAURICI VIDAL, *Secretari*.

NOTICIAS Y COMENTARIS

Va passar lo dia 8 de Abril y la Exposició Universal (!!!) de Barcelona no va pas obrirse. Ab totas las sevas ganas y á pesar del amor propi interessat, lo Alcalde no va atrevirse á fer la mes senzilla cerimonia. Tenim donchs, la trista satisfacció de haver guanyat la posta que feyam.

Gracias á la no obertura, la nostra ciutat está fent lo mes ridícul paper. Oficialment s' havia anunciat á propis y extranys que obririam lo dia 8 de Abril, y oficialment no se 'ls ha dit res de l' aplassament ó *perllongació*, com diria lo Consistori dels Jochs Florals cortesans. Lo Certámen, ó lo que sigui, no está obert ni tancat. De tres á sis de cada tarde, alguna dotzena de desenfeynats ó curiosos poden, pagant una pesseta, visitar las obras y convencers de que están molt atrassadas. ¿Pot aixó considerarse com obertura? Ningú es capás de dir que sí.

Mentres tant, ab tot y lo bombo que s' havia procurat fer, los extranys no venen pas á Barcelona. Los botiguers y demés que esperávan grans beneficis de la Exposició, no trovan per ara més que perduas. A veure á veure si tot se reduhirá á la celebració de unas festas regias, durant los dias que la Cort sigui á Barcelona, y després quedem com avans.

Sigui com se vulgui, lo cert es que la Exposició-ruina no s' ha obert lo dia anunciat, ab lo qual queda cumplerta la primera part de lo que nosaltres diguerem. ¡Tan de bo que no 's complissin las demás parts que preveyém!

Verdaderament nos fa pena nostre colega *La Renaixensa* puig fins com adversari es despreciable, per poruch. Donchs, ¿no copia en sa edició del últim dimecres, lo llarch solt que publicá 'l «Diario de Barcelona» lo dia anterior, pretenent atacar durament la actitud del Centre Catalá, sobre la qüestió del premi retirat dels Jochs Florals cortesans?

¿Fins á n' aquest terreny ha hagut de descendir lo diari *l'ligat*? ¿Tant faltat estava d' arguments y de paraulas que s' ha vist precisat á enmatllevarlos totalment á un diari orga de un dels partits mes centralistas y unificadors que tenim á Espanya?

En bona fé, li haguera valgut molt mes callar com havia fet fins ara l' aludit colega, que no pas seguir un procedir que acusa tanta falta d' esperit y tanta por. Ja sabem que es molta la que inspirem á la *Renaixensa*, mes també es un bon xich infundada, perque si bé acostumem á parlar clar ab tothom

basta pera nosaltres que estiga escrita en catalá y que quan no apoya al fusionisme, fassi vagament de catalanista pera mirarla ab certa simpatia y dir-li lo menos que pot dirse á un adversari lleal.

Per lo tant, á la bretxa sense temor, ó de lo contrari causarà llástima y compassió, fins als que mes superficialment, observin son modo de procedir.

Com varem anunciar, lo divendres de la setmana pasada va tenir lloch en las salas del «Fomento de la Producción Española», galantment cedidas per sa Junta Directiva, la reunió de senyors Adjunts, pera nombrar lo Consistori dels «Jochs Florals de 1888.»

Lo improvisat Cos se componia ja aquell dia de mes de cent trenta Adjunts, dels quals van concorre á la reunió prop de cent. Oberta la sessió y aprovat un expressiu vot de gracias pera la «Comisió organitzadora,» va procedirse á la elecció de sis Mantenedors y quatre Suplents, puig que, guardant la tradició, volgué deixarse un lloch en lo Consistori, per si volia ocupar-lo lo senyor Secretari dels «Jochs Florals de Barcelona» en l' any darrer, y lo resultat de la votació va ser lo nomenament dels següents senyors:

Mantenedors

- D. Frederich Soler, *ex-President del Consistori*
- D. Conrat Roure, *ex-Mantenedor*
- D. Manuel de Lasarte, *ex-Secretari del Consistori*
- D. Joseph M.^a Vallés y Ribot, *ex-Mantenedor*
- D. Rossendo Arús y Arderiu
- D. Valentí Almirall, *ex-President del Consistori*

Suplents

- D. Maurici Vidal
- D. Joan Brú
- D. Joseph Narcís Roca
- D. Baldomero Llopis

Com la elecció del Sr. Soler no significava altra cosa que una mostra de deferencia á la altíssima personalitat literaria del nostre estimat consoci, puig saviem ben bé que la dolorosa pèrdua que acabava de experimentar en sa familia, no li permetria acceptar lo càrrech, lo Consistori va constituhirse lo dia següent, nomenant President á D. Conrat Roure y Secretari á D. Maurici Vidal.

Lo mateix dia va firmar lo Cartell que publiquem en altre lloch d' aquest número

Tenim entés que un dels principals motius per los quals ha anat á Madrid lo Governador civil de Barcelona no es altre que l' interès que 's pren pera que no tirin endavant los projectes de ruleta y altres jochs prohibits que alguns volen portarnos durant la Exposició-ruina.

Si aixís es, la lluyta que tindrà que sostenir lo Governador será tremenda. Aquells que en lo jochs futurs han fundat no sols esperansas sino negocis que d' altra manera no tindrian cap ni peus, no 's deixaran pas vencer fàcilment, sobre tot si tenen, com

se diu, alguns alts personatjes (?) que 'ls guardin las espatllas.

Mentres lo Governador treballa á Madrid pera salvar al menos la nostra honra y defensar la moralitat pública, los que per voler ser mes *purs* y *sans* amadors de la nostra terra, ó callan com difunts, ó están al costat dels que volen convertir la nostra ciutat en una gran banca. De manera que, per vergonya nostra, si logrem al fi salvarnos del périll que 'ns amenaça, ho deurem no á cap dels catalans influents, que tant ponderan sas aficions á tot lo nostre, sino á un delegat del poder Central, ó sigui á un passavolant no catalá.

Desgraciadament creyem que aquest no se surtirá pas ab la seva. Las nostras noticias son, que guanyarán los partidaris de la tolerancia, no sigui sino porque aquesta los será mes productiva que la persecució. Si aixó ha de ser, ja veure si haurem de rebre una altra lliçó del que menos ha de interessarse per la honradés y moralitat de Barcelona, ó sigui del Governador enviat de Castella! ¡A veure si la seva dimissió recordarà á totas horas als catalans influents la falta de compliment de llurs debers!

Per la nostra part no podem fer mes que oferir á qui sigui que vulgui salvarnos del périll que 'ns amenaça, lo nostre modest apoyo, si logra sortirse ab la seva y seguir en son lloch, y las nostras mes desinteressadas simpatías si es vensut y te de abandonar-lo.

Com nos ha succehit moltes vegadas, tenim ja al damunt nostre la crehuada que han format tots los enemichs oberts ó encuberts del catalanisme regionalista pera veure si logran xafarnos. La major part dels periódichs, desde lo conservador canovista *Diari de Barcelona*, fins als organs dels *lligats* exposicioners que cobren del escampall, no deixan passar un dia sens atacarnos ó insultarnos. La mostra de independència que hem donat, no deixant passar sens protesta la desnaturalisació y falsa direcció donada als Jochs Florals per los que s' han posat als peus dels fusionistas que volen fer de cortesans, los ha exultat de tal manera, que en molts de llurs escrits proven ben be que tenen perduda la serenitat.

Nosaltres, en cambi, tenim la fortuna de conservar-la, y esperem que no 'ns la farán pas perdre per molt que cridin. Si ho creyem convenient contestarem, y si no, nos riurem dels insults que 'ns prodiguin, pero en un y altre cas seguirem impertèrrits lo nostre camí, sens torcer á dreta ni á esquerra de la direcció que volem portar.

Savem per experiencia que tals situacions son favorables al bon exit dels nostres fins. Gracias á las intemperancias dels que avuy son los nostres adversaris, los «Jochs Florals de 1888» serán una festa lluhida, haventnos estalviat gran part del tràvull que hauriam degut emplear en propaganda. ¡Gracias, moltes gracias!

SECCIÓ D' ANUNCIS.

COLMADO DEL CRÉDITO

Passatge del Crèdit, 5.

DEJUNIS

Bacallà llibre superior á 1'25 cénts. lo kilo.

Gran surtit de peixos en conserva á preus baratíssims, y tots procedents del Mar Cantábrich.

Especialitat ab tunyina en escabeix.

5, Passatge del Credit, 5,

CARME,—40 Y HOSPITAL,—26.

SASTREERÍAS ECONÓMICAS

DE

MIQUEL FORTUNY.

Vestits complers, de 20 ptas. avánt.

Abrichs gavans, de 20 » »

Capas, de 35 » »

Vestits pera nens de totes edats y de tots preus.

GRAN FÁBRICA DE LICORS

DE

TARRAGÓ Y C.^A

4, Carrer Aurora, 4.

Sessió inaugural del Centre Catalá, del any corrent (1887-1888).

Butlletí, contenint la Memoria, Poesias y Discurs presidencial.

Preu, pessetas 0'50.

PAPER DE FUMAR "PLANAS"

La extraordinaria acceptació en que se veu favoregut aquest paper es degut á trovar reunidas en ell, las tres principals condicions que pocas vegadas poden trovar los fumadors en altrás classes de paper.

Bons materials en sa elaboració.

Bona consistencia.

Y cremar ab una regularitat admirable.

Se troba de venta en tots los estanchs, kioscos y demés llochs de costum.

Depósit: Unió, 2

PRODUCCIO DIARIA

DEU MIL KILOS DE PAPER

BALDOMERO LLOPIS GUIX

Representant de la casa Olalde y C.^a

DEPÓSIT Y DESPATX

Cervantes, 3. BARCELONA.

Papers pera imprimir litografiar y embalatje

Sobres y paper pera escriure.

L' Espagne telle qu' elle est, per V. Almirall. Edició de Paris, (Nouvelle Librairie Parisienne.)

Preu á Paris, Frs. 3'50.

Llibrerias de Verdaguer y Piaget. Rambla del Mitj.

TALLERS

DE

FUNDICIÓ DE FERRO Y BRONCE

Y CONSTRUCCIÓ DE MAQUINAS

DE

VALLS GERMANS

Carrer Campo Sagrado, 19, ensanche S. Antoni

BARCELONA.

D. VALENTI ALMIRALL, desde principios del any corrent, ha tornat á obrir son despaig de advocat, especialment pera consultas, juntas, tranzaccions, apelacions y juicios orals.

*Horas de despaig de 10 á 12 del matí y de
2 á 4 de la tarde.*

Carrer de la Princesa, 25, 2.º

LO CATALANISME

per V. Almirall.

SEGONA EDICIÓ (ECONÓMICA)

Preu 2'50 pessetas.

Se ven á las principales librerías. Los Senyors socios del Centre de dins y de fora de Barcelona, que vulguin adquirirne mes d' un exemplar, los obtindrán á preu de llibreter, ó sigui á 2 pessetas dirigintse directament al autor.

FABRICA DE SABÓ DE TOTAS CLASSES

y depósit d' olis refinats

DE

ALBERT CARBO

Fábrica y despatx, JUNQUERAS, 4.

Venta en grós y á la menuda.

AL BRUCHI

Botiga de marchs y cuadros daurats.
Oleografias, estampas y gravats.
Fábrica de transparents. Venta al en grós y á la menuda.

TALLER DE ARGENTIUTAR CRISTALLS PERA LLUNAS DE MIRALL

Portaferrixa, 10.-Barcelona.-Petritxol, 17.

Poesía del Regionalisme

Discurs llegit en la inaugural del CENTRE CATALÁ del any corrent, per son President.

Un quadern (tiratje á part del Butlletí).

Preu, pessetas 0'25.

UN AMBO DE REGIDORS

FI DE FESTA EN UN ACTE

PER

Rossendo Arús y Arderiu

De venda en totas las librerías de Catalunya y en la Administració d' aquest periódich.

Preu, 1 pesseta.

ESTAMPA

DE

VICTOR BERDÓS Y FELIU

31, MOLAS, 31.

(Avans Tapineria, 17)

ACREDITADA

per la promptut, bon gust y excesiva economía
en tota classe de impresos,
desde la tarjeta al treball tipográfich
més complicat.

ESPECIALITAT

en la impressió d' llibres talonaris, notas de preus
estats d' comptas
y demás documents perteneixents al comer.

31, MOLAS, 31.